

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B** NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/842

ze dne 30. května 2018

o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/857 ze dne 19. dubna 2023	L 111	1	26.4.2023

▼B**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU)
2018/842**

ze dne 30. května 2018

o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013

(Text s významem pro EHP)

▼M1*Článek 1***Předmět**

Toto nařízení stanoví povinnosti členských států, pokud jde o jejich minimální příspěvky v období 2021–2030 ke splnění cíle Unie snížit do roku 2030 v odvětvích uvedených v článku 2 tohoto nařízení emise skleníkových plynů o 40 % oproti úrovním z roku 2005. Přispívá k tomu, aby byl splněn dlouhodobý cíl klimatické neutrality v Unii nejpozději do roku 2050 a aby se poté usilovalo o dosažení negativních emisí. Přispívá tak k dosažení cílů nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ⁽¹⁾ („evropský právní rámec pro klima“) a Pařížské dohody. Toto nařízení rovněž stanoví pravidla pro určování ročních emisních přidělů a pro hodnocení pokroku členských států při dosahování jejich minimálních příspěvků.

▼B*Článek 2***Oblast působnosti****▼M1**

1. Toto nařízení se použije na emise skleníkových plynů z kategorií zdrojů IPCC energetika, průmyslové procesy a použití produktů, zemědělství a odpadů, jak jsou stanoveny podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ⁽²⁾, s výjimkou emisí skleníkových plynů z činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES, jiných než je činnost „námořní doprava“ a činnosti uvedené v dané příloze pouze pro účely článků 14 a 15 uvedené směrnice.

▼B

2. Aniž je dotčen článek 7 a čl. 9 odst. 2 tohoto nařízení, nepoužije se toto nařízení na emise skleníkových plynů a jejich pohlcování, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2018/841.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

▼B

3. Pro účely tohoto nařízení se emise CO₂ z kategorie zdroje „1.A.3.A civilní letectví“ stanovených IPCC považují za rovné nule.

*Článek 3***Definice**

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „emisemi skleníkových plynů“ emise oxidu uhličitého (CO₂), methanu (CH₄), oxidu dusného (N₂O), částečně fluorovaných uhlovodíků (HFC), zcela fluorovaných uhlovodíků (PFC), fluoridu dusitého (NF₃) a fluoridu sírového (SF₆) vyjádřené v tunách ekvivalentu CO₂ podle nařízení (EU) č. 525/2013, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení;
- 2) „ročními emisními přiděly“ maximální povolené emise skleníkových plynů pro každý rok v období 2021–2030 stanovené podle čl. 4 odst. 3 a článku 10;
- 3) „povolenkou EU ETS“ „povolenka“ ve smyslu čl. 3 písm. a) směrnice 2003/87/ES.

*Článek 4***Roční úrovně emisí pro období 2021–2030****▼M1**

1. Každý členský stát dosáhne v roce 2030 omezení svých emisí skleníkových plynů alespoň o procentní podíl stanovený ve sloupci 2 tabulky v příloze I pro daný členský stát ve vztahu k jeho úrovni emisí skleníkových plynů v roce 2005 stanovené podle odstavce 3 tohoto článku.
2. S výhradou možností flexibility podle článků 5, 6 a 7 tohoto nařízení a úpravy podle čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení a s přihlédnutím k případným odpočtům vyplývajícím z použití článku 7 rozhodnutí č. 406/2009/ES každý členský stát zajistí, aby jeho emise skleníkových plynů:
 - a) nepřekročily v letech 2021 a 2022 mezní hodnotu stanovenou prostřednictvím lineární trajektorie začínající na průměrné hodnotě jeho emisí skleníkových plynů v roce 2016, 2017 a 2018, stanovené podle odstavce 3 tohoto článku, a končící v roce 2030 na mezní hodnotě určené pro daný členský stát ve sloupci 1 tabulky v příloze I tohoto nařízení; počátek lineární trajektorie členského státu se nachází buď na pěti dvanáctinách vzdálenosti mezi roky 2019 a 2020, nebo v roce 2020, podle toho, která z příslušných hodnot povede k nižšímu ročnímu emisnímu přidělu daného členského státu;
 - b) nepřekročily v letech 2023, 2024 a 2025 mezní hodnotu stanovenou prostřednictvím lineární trajektorie začínající v roce 2022 na hodnotě jeho ročního emisního přidělu, stanoveného podle odstavce 3 tohoto článku pro daný rok, a končící v roce 2030 na mezní hodnotě určené pro daný členský stát ve sloupci 2 tabulky v příloze I tohoto nařízení;

▼ M1

c) nepřekročily v letech 2026–2030 mezní hodnotu stanovenou prostřednictvím lineární trajektorie začínající na průměrné hodnotě jeho emisí skleníkových plynů v letech 2021, 2022 a 2023, předložených daným členským státem podle článku 26 nařízení (EU) 2018/1999 a v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, a končící v roce 2030 na mezní hodnotě určené pro daný členský stát ve sloupci 2 tabulky v příloze I tohoto nařízení; počátek lineární trajektorie členského státu se nachází na devíti dvanáctinách vzdálenosti mezi roky 2023 a 2024.

3. Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví roční emisní přiděly pro každý členský stát pro jednotlivé roky v období 2021–2030 vyjádřené v tunách ekvivalentu CO₂ v souladu s lineárními trajektoriemi stanovenými v odstavci 2 tohoto článku.

Pro roky 2021 a 2022 stanoví Komise roční emisní přiděly na základě komplexního přezkumu posledních údajů národních inventur za roky 2005, 2016, 2017 a 2018, které členské státy předložily podle článku 7 nařízení (EU) č. 525/2013, a uvede pro každý členský stát hodnotu emisí skleníkových plynů v roce 2005 použitou pro stanovení těchto ročních emisních přidělů.

Pro roky 2023, 2024 a 2025 stanoví Komise roční emisní přiděly na základě hodnoty emisí skleníkových plynů jednotlivých členských států za rok 2005 uvedené podle druhého pododstavce tohoto odstavce a na základě přezkoumaných hodnot údajů národních inventur za roky 2016, 2017 a 2018 uvedených v témže pododstavci.

Pro roky 2026–2030 stanoví Komise roční emisní přiděly na základě hodnoty emisí skleníkových plynů jednotlivých členských států za rok 2005 uvedené podle druhého pododstavce tohoto odstavce a na základě komplexního přezkumu posledních údajů národních inventur za roky 2021, 2022 a 2023, které členské státy předložily podle článku 26 nařízení (EU) 2018/1999.

4. Prováděcí akty uvedené v odstavci 3 rovněž stanoví na základě procentních podílů oznámených členskými státy podle čl. 6 odst. 3, 3a a 3b celková množství, jež lze vzít v období 2021–2030 v úvahu pro účely dosažení souladu ze strany členských států podle článku 9. Pokud součet celkových množství všech členských států překročí společnou celkovou hodnotu ve výši 100 milionů, sníží se celková množství za každý členský stát poměrným způsobem tak, aby společná celková hodnota překročena nebyla.

▼ B

5. Tyto prováděcí akty se přijmou přezkumným postupem podle článku 14.

▼ M1

6. Při provádění opatření k omezení emisí skleníkových plynů podle odstavců 1 a 2 zvažují členské státy potřebu zajistit spravedlivou a sociálně vyváženou transformaci pro všechny. Komise může vydat pokyny, aby členské státy v tomto ohledu podpořila.

▼ B*Článek 5***Možnosti flexibility v podobě vypůjčení, započtení a převodu****▼ M1**

1. S ohledem na roky 2021–2025 si členský stát může pro následující rok vypůjčit množství až do výše 7,5 % ze svého ročního emisního přidělu.

▼ B

2. S ohledem na roky 2026–2029 si členský stát může pro následující rok vypůjčit množství až do výše 5 % ze svého ročního emisního přidělu.

▼ M1

3. Členský stát, jehož emise skleníkových plynů za daný rok jsou nižší než jeho roční emisní přiděl pro daný rok s přihlédnutím k možnostem využití flexibility podle tohoto článku a článku 6, může:

a) s ohledem na rok 2021 nadbytečnou část svého ročního emisního přidělu až do výše 75 % svého ročního emisního přidělu pro rok 2021 započítat do následujících let až do roku 2030 a

b) s ohledem na roky 2022–2029 nadbytečnou část svého ročního emisního přidělu až do výše 25 % svého ročního emisního přidělu pro daný rok započítat do následujících let až do roku 2030.

4. S ohledem na roky 2021–2025 může členský stát převést až 10 % svého ročního emisního přidělu na daný rok na jiný členský stát a s ohledem na roky 2026–2030 může převést až 15 %. Přijímající členský stát může toto množství využít za účelem dosažení souladu podle článku 9 pro daný rok nebo pro následující roky až do roku 2030.

▼ B

5. Členský stát, jehož přezkoumané emise skleníkových plynů za daný rok jsou nižší než jeho roční emisní přiděl pro daný rok, s přihlédnutím k možnostem využití flexibility podle odstavců 1 až 4 tohoto článku a článku 6, může nadbytečnou část svého ročního emisního přidělu převést na jiné členské státy. Přijímající členský stát může toto množství využít za účelem dosažení souladu podle článku 9 pro daný rok nebo pro následující roky až do roku 2030.

▼ M1

5a. Před převodem ročních emisních přidělů podle odstavců 4 a 5 členský stát informuje elektronickou formou Výbor pro změnu klimatu zřízený nařízením (EU) 2018/1999 o svém záměru převést část svého ročního emisního přidělu pro kterýkoliv daný rok.

6. Členské státy by měly využít příjmy nebo jejich ekvivalent z hlediska finanční hodnoty získané převodem ročních emisních přidělů podle odstavců 4 a 5 k boji proti změně klimatu v Unii nebo ve třetích zemích. Členské státy informují Komisi o veškerých aktivitách uskutečněných podle tohoto odstavce a tyto informace ve snadno přístupné formě zveřejní.

▼B

7. Každý převod ročních emisních přidělů podle odstavců 4 a 5 může být výsledkem projektu nebo programu v oblasti omezování emisí skleníkových plynů uskutečněného v prodávajícím členském státě a zaplaceného přijímajícím členským státem, pokud je vyloučeno dvojí započtení a zajištěna výsledovatelnost.

8. Členské státy mohou využít kredity z projektů vydané podle čl. 24a odst. 1 směrnice 2003/87/ES za účelem dosažení souladu podle článku 9 tohoto nařízení, a to bez jakéhokoli množstevního omezení a tak, aby nedošlo k dvojímu započtení.

*Článek 6***Flexibilita pro některé členské státy po snížení počtu povolenek EU ETS**

1. Pro dosažení souladu podle tohoto nařízení může být u členských států uvedených v příloze II tohoto nařízení omezený počet až do maximální výše 100 milionů zrušených povolenek EU ETS započten společně. Toto zrušení se provede v rámci dražených objemů povolenek dotčeného členského státu v souladu s článkem 10 směrnice 2003/87/ES.

2. Povolenky EU ETS započítané podle odstavce 1 tohoto článku se pro účely čl. 1 odst. 4 rozhodnutí (EU) 2015/1814 považují za povolenky EU ETS v oběhu.

Ve svém prvním přezkumu podle článku 3 uvedeného rozhodnutí Komise zváží, zda zachovat toto započítávání, jak je uvedeno v prvním pododstavci tohoto odstavce.

3. Členské státy uvedené v příloze II oznámí Komisi do 31. prosince 2019 případný záměr využít pro dosažení souladu podle článku 9 omezený počet zrušených povolenek EU ETS uvedený v odstavci 1 tohoto článku až do výše procentního podílu stanoveného v příloze II pro každý rok období 2021–2030 pro každý dotčený členský stát.

▼M1

Členské státy uvedené v příloze II mohou rozhodnout, že oznámený procentní podíl během uvedeného období revidují, a to jednou v roce 2024 a jednou v roce 2027. V takovém případě o tomto rozhodnutí informuje dotčený členský stát Komisi do 31. prosince 2024, případně do 31. prosince 2027.

3a. Malta oznámí Komisi do 31. prosince 2023, zda pro dosažení souladu podle článku 9 hodlá využít omezený počet zrušených povolenek EU ETS uvedený v odstavci 1 tohoto článku až do výše procentního podílu stanoveného v příloze II pro každý rok období 2025–2030.

3b. Bez ohledu na odstavec 3 členské státy uvedené v příloze II, které do 31. prosince 2019 neoznámily Komisi záměr využít nebo využít v plné míře omezený počet zrušených povolenek EU ETS uvedený v odstavci 1 tohoto článku, oznámí Komisi do 31. prosince 2023, zda pro dosažení souladu podle článku 9 hodlají využít nebo dále využívat uvedený omezený počet zrušených povolenek EU ETS až do výše procentního podílu stanoveného v příloze II pro každý rok období 2025–2030 pro každý dotčený členský stát.

▼ M1

4. Ústřední správce jmenovaný podle čl. 20 odst. 1 směrnice 2003/87/ES (dále jen „ústřední správce“) na žádost členského státu zohlední pro účely dosažení souladu daného členského státu podle článku 9 tohoto nařízení objem až do výše celkového množství stanoveného podle čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení. Pro každý rok období 2021–2030 se pro daný členský stát jedna desetina celkového množství povolenek EU ETS stanoveného podle čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení zruší v souladu s čl. 12 odst. 4 směrnice 2003/87/ES. Pro každý rok období 2025–2030 se pro členské státy, které učinily oznámení Komisi podle odstavců 3a a 3b tohoto článku, jedna šestina celkového množství povolenek EU ETS stanoveného podle čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení zruší v souladu s čl. 12 odst. 4 směrnice 2003/87/ES.

5. Pokud členský stát v souladu s odstavcem 3 informoval Komisi o svém rozhodnutí revidovat dříve oznámený procentní podíl, zruší se pro tento členský stát odpovídající nižší nebo vyšší množství povolenek EU ETS, a to pro každý rok v období 2026–2030, případně 2028–2030.

▼ B*Článek 7***▼ M1****Další využití čistých pohlčení z LULUCF**

1. Pokud emise skleníkových plynů určitého státu překročí jeho roční emisní přiděly pro daný rok, včetně jakýchkoli ročních emisních přidělů započtených podle čl. 5 odst. 3 tohoto nařízení, lze za účelem dosažení souladu podle článku 9 tohoto nařízení pro daný rok vzít v úvahu množství až do výše součtu celkových čistých pohlčení a celkových čistých emisí z kombinovaných kategorií započítávání využití půdy zahrnutých do oblasti působnosti nařízení (EU) 2018/841, za předpokladu, že:

- a) kumulativní množství započtené u tohoto členského státu za období 2021–2025 nepřekračuje maximální množství celkových čistých pohlčení stanovené pro daný členský stát v příloze III tohoto nařízení;
- aa) kumulativní množství započtené u tohoto členského státu za období 2026–2030 nepřekračuje maximální množství celkových čistých pohlčení stanovené pro daný členský stát v příloze III tohoto nařízení;

▼ B

- b) toto množství překračuje požadavky vztahující se na tento členský stát podle článku 4 nařízení (EU) 2018/841;
- c) tento členský stát nezískal od jiných členských států více čistých pohlčení podle nařízení (EU) 2018/841, než kolik jich převedl;
- d) tento členský stát splňuje požadavky nařízení (EU) 2018/841; a

▼ B

- e) tento členský stát předložil podle čl. 7 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 525/2013 popis zamýšleného využití flexibility, kterou umožňuje tento odstavec.

▼ M1*Článek 8***Nápravná opatření**

1. Pokud Komise při svém každoročním posouzení podle článku 29 nařízení (EU) 2018/1999 a po zohlednění zamýšleného využití možnosti flexibility uvedených v článcích 5, 6 a 7 tohoto nařízení zjistí, že některý členský stát nedosahuje dostatečného pokroku v plnění svých závazků podle článku 4 tohoto nařízení, předloží tento členský stát Komisi do tří měsíců plán nápravných opatření zahrnující:

- a) podrobné vysvětlení, proč daný členský stát nedosahuje v plnění uvedených závazků dostatečného pokroku;
- b) posouzení toho, jak finanční prostředky Unie podpořily úsilí daného členského státu o splnění uvedených závazků a jak hodlá tyto finanční prostředky využít k dosažení pokroku v plnění těchto závazků;
- c) dodatečná opatření, která doplňují integrovaný vnitrostátní plán daného členského státu v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999 nebo posilují jeho provádění a která má v zájmu splnění uvedených závazků provést prostřednictvím vnitrostátních politik a opatření a uskutečňování opatření Unie, spolu s podrobným posouzením plánovaného snížení emisí skleníkových plynů v důsledku těchto opatření, které se opírá o kvantitativní údaje, jsou-li k dispozici;
- d) přesný harmonogram provedení těchto opatření, který umožní posoudit každoroční pokrok dosažený při provádění.

Pokud členský stát zřídil vnitrostátní poradní orgán pro oblast klimatu, může jej požádat o poradenství s cílem určit nezbytná opatření uvedená v prvním pododstavci písm. c).

2. Při posuzování všech takových plánů nápravných opatření je Komisi nápomocna Evropská agentura pro životní prostředí v souladu se svým ročním pracovním programem.

3. Komise může k plánům nápravných opatření předloženým podle odstavce 1 vydat stanovisko ohledně robustnosti dotčených nápravných opatření a v takovém případě tak učiní do čtyř měsíců od jejich obdržení. Dotyčný členský stát stanovisko Komise v co nejvyšší míře zohlední a může s ohledem na ně svůj plán nápravných opatření revidovat. Pokud dotyčný členský stát stanovisko Komise nebo jeho podstatnou část nezohlední, sdělí Komisi důvody.

▼ M1

4. Každý členský stát svůj plán nápravných opatření uvedený v odstavci 1 a případné důvody uvedené v odstavci 3 zveřejní. Komise své stanovisko uvedené v odstavci 3 zveřejní.

▼ B*Článek 9***Kontrola souladu**

1. Pokud přezkoumané emise skleníkových plynů určitého členského státu překročí jeho roční emisní příděl za kterýkoli rok daného období, a to i při zohlednění odstavce 2 tohoto článku a možností flexibility podle článků 5, 6 a 7, použijí se v roce 2027 a 2032 tato opatření:

- a) k množství emisí skleníkových plynů členského státu na následující rok se připočte množství nadměrných emisí skleníkových plynů v tunách ekvivalentu CO₂ vynásobené koeficientem 1,08 v souladu s opatřeními přijatými podle článku 12; a
- b) tomuto členskému státu je dočasně zakázáno převádět jakoukoli část svého ročního emisního přídělu na jiný členský stát až do doby, než dosáhne souladu s článkem 4.

Ústřední správce provede zákaz uvedený v prvním pododstavci písm. b) tohoto článku v registru Unie.

▼ M1

2. Pokud emise skleníkových plynů určitého členského státu v období 2021–2025 podle článku 4 nařízení (EU) 2018/841 překročily pohlčení stanovená podle článku 12 uvedeného nařízení, provede ústřední správce pro příslušné roky odpočet od ročních emisních přídělů tohoto členského státu odpovídající množství těchto nadměrných emisí skleníkových plynů v tunách ekvivalentu CO₂.

▼ B*Článek 10***Úpravy**

1. Komise upraví roční emisní příděly pro každý členský stát podle článku 4 tohoto nařízení tak, aby byly zohledněny:

- a) úpravy počtu povolenek EU ETS vydaných podle článku 11 směrnice 2003/87/ES, které vyplynuly ze změny pokrytí zdrojů podle uvedené směrnice, v souladu s rozhodnutími Komise o konečném schválení národních alokačních plánů na období 2008–2012 přijatými podle uvedené směrnice;
- b) úpravy počtu povolenek EU ETS, resp. kreditů vydaných podle článků 24 a 24a směrnice 2003/87/ES s ohledem na snížení emisí skleníkových plynů v daném členském státě; a
- c) úpravy počtu povolenek EU ETS týkajících se emisí skleníkových plynů ze zařízení vyloučených ze systému EU ETS podle článku 27 směrnice 2003/87/ES po dobu vyloučení.

▼B

2. Množství uvedené v příloze IV se každému členskému státu, který je v této příloze uveden, připočte k ročnímu emisnímu přidělu na rok 2021.
3. Komise zveřejní číselné údaje, které z těchto úprav vyplynou.

*Článek 11***Bezpečnostní rezerva**

1. V registru Unie se vytvoří bezpečnostní rezerva odpovídající množství až do výše 105 milionů tun ekvivalentu CO₂ s výhradou splnění cíle Unie uvedeného v článku 1. Bezpečnostní rezerva je k dispozici navíc k možnostem flexibility stanoveným v článcích 5, 6 a 7.

2. Členský stát může bezpečnostní rezervu využít, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) jeho HDP na obyvatele v tržních cenách roku 2013, jak jej zveřejnil Eurostat v dubnu roku 2016, bylo nižší než průměr EU;
- b) jeho kumulativní emise skleníkových plynů za jednotlivé roky od 2013 do 2020 v odvětvích, na něž se vztahuje toto nařízení, jsou nižší než jeho kumulativní roční emisní přiděly na jednotlivé roky od 2013 do 2020; a
- c) jeho emise v období 2026–2030 překročily jeho roční emisní přiděly, přestože:
 - i) vyčerpal možnosti flexibility podle čl. 5 odst. 2 a 3,
 - ii) v plné míře využil čistá pohlcení podle článku 7, a to i když toto množství nedosáhlo úrovně stanovené v příloze III, a
 - iii) neuskutečnil žádné převody jiným členským státům podle článku 5.

3. Členský stát, který splnil podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku, z rezervy dodatečné množství až do výše svého deficitu, aby dosáhl souladu podle článku 9. Toto množství nepřesáhne 20 % z celkového množství, kterým překročil cíle v období 2013–2020.

Pokud výsledné společné množství určené pro všechny členské státy splňující podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku přesáhne mezní hodnotu uvedenou v odstavci 1 tohoto článku, množství určené pro každý z těchto členských států se na poměrném základě sníží.

4. V případě zůstatku v bezpečnostní rezervě po rozdělení přidělů podle prvního pododstavce tohoto odstavce se tento zůstatek rozdělí mezi členské státy uvedené ve zmíněném pododstavci poměrným způsobem podle jejich zbývajících deficitů, avšak nesmí jej přesáhnout. Toto množství může v případě každého z těchto členských států doplňovat procentní podíl uvedený ve zmíněném pododstavci.

▼ B

5. Po dokončení přezkumu podle článku 19 nařízení (EU) č. 525/2013 za rok 2020 zveřejní Komise pro každý členský stát uvedený v písm. a) a b) odstavce 2 tohoto článku množství odpovídající 20 % z celkového množství, kterým překročil cíle v období 2013–2020, jak je uvedeno v prvním pododstavci odstavce 3 tohoto článku.

*Článek 12***Registr**

1. Komise v souladu s článkem 13 přijme akty v přenesené pravomoci, kterými doplní toto nařízení za účelem zajištění přesného započítávání podle tohoto nařízení prostřednictvím registru Unie, pokud jde o:

- a) roční emisní přiděly;
- b) možnosti flexibility uplatňované podle článků 5, 6 a 7;
- c) kontrolu souladu podle článku 9;
- d) úpravy podle článku 10; a
- e) bezpečnostní rezervu podle článku 11.

2. Ústřední správce provede automatickou kontrolu každé transakce v registru Unie, provedené na základě tohoto nařízení a v případě potřeby transakce zastaví, aby zajistil, že nedojde k žádným nesrovnalostem.

3. Informace uvedené v odst. 1 písm. a) až e) a v odstavci 2 se zpřístupní veřejnosti.

*Článek 13***Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 2 a v 12 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 9. července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 2 a v 12 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedo-
týká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

▼ B

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 2 a čl. 12 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

*Článek 14***Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený nařízením (EU) č. 525/2013. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

▼ M1*Článek 15***Přezkum**

1. Toto nařízení se průběžně přezkoumává s přihlédnutím mimo jiné k vývoji situace v členských státech, ke způsobu, jakým všechna odvětví hospodářství přispívají ke snižování emisí skleníkových plynů, k vývoji na mezinárodní úrovni a k úsilí vyvíjenému za účelem dosažení dlouhodobých cílů Pařížské dohody a nařízení (EU) 2021/1119.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do šesti měsíců po každém globálním hodnocení podle článku 14 Pařížské dohody zprávu o fungování tohoto nařízení, včetně rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou, pokud jde o roční emisní přiděly, jakož i o vhodnosti vnitrostátních cílů snižování emisí skleníkových plynů uvedených v příloze I tohoto nařízení, pokud jde o jejich přínos k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu podle nařízení (EU) 2021/1119 a k dosažení cílů Pařížské dohody. Tato zpráva obsahuje zejména posouzení potřeby zavedení dalších politik a opatření Unie za účelem nezbytných snížení emisí skleníkových plynů ze strany Unie a členských států na základě rámce pro období po roce 2030. Zahrnuje rovněž posouzení trajektorie snižování emisí skleníkových plynů v oblasti působnosti tohoto nařízení, která je slučitelná s cílem dosažení klimatické neutrality nejpozději do roku 2050, s přihlédnutím k předpokládanému orientačnímu emisnímu rozpočtu Unie uvedenému v čl. 4 odst. 4 nařízení (EU) 2021/1119, jakož i k významu podpory spravedlnosti a solidarity mezi členskými státy a nákladové efektivity při dosahování tohoto cíle. K uvedené zprávě mohou být případně připojeny legislativní návrhy.

▼M1

Ve zprávě uvedené v prvním pododstavci se zohlední dlouhodobé strategie členských států připravené a předložené podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1999 a jejich posouzení provedené Komisí podle čl. 15 odst. 9 uvedeného nařízení.

*Článek 15a***Vědecké poradenství**

Evropský vědecký poradní výbor pro změnu klimatu zřízený podle článku 10a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ⁽¹⁾ (dále jen „poradní výbor“) může z vlastního podnětu poskytovat vědecké poradenství nebo vydávat zprávy o opatřeních Unie, cílech v oblasti klimatu, ročních úrovních emisí a možnostech využití flexibility podle tohoto nařízení. Komise relevantní poradenství a zprávy poradního výboru zohledňuje, zejména ve vztahu k budoucím opatřením zaměřeným na další snižování emisí skleníkových plynů v odvětvích, na něž se vztahuje toto nařízení.

▼B*Článek 16***Změny nařízení (EU) č. 525/2013**

Nařízení (EU) č. 525/2013 se mění takto:

1) V článku 7 se odstavec 1 mění takto:

a) vkládá se nové písmeno, které zní:

„aa) počínaje rokem 2023 své antropogenní emise skleníkových plynů uvedené v článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 (*) za rok X-2 v souladu s požadavky na vykazování podle úmluvy UNFCCC;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 pro potřeby odolné energetické unie a za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).“;

b) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Ve svých zprávách členské státy Komisi každoročně informují o veškerých záměrech využít možnosti flexibility podle čl. 5 odst. 4 a 5 a článku 7 nařízení (EU) 2018/842 a o použití příjmů podle čl. 5 odst. 6 uvedeného nařízení. Komise tyto informace do tří měsíců poté, co je obdrží od členských států, zpřístupní výboru uvedenému v článku 26 tohoto nařízení.“

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ze dne 23. dubna 2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí (Úř. věst. L 126, 21.5.2009, s. 13).

▼B

2) V čl. 13 odst. 1 písm. c) se doplňuje nový bod, který zní:

„ix) počínaje rokem 2023 informace o vnitrostátních politikách a opatřeních provedených za účelem plnění jejich povinností podle nařízení (EU) 2018/842 a informace o dalších plánovaných vnitrostátních politikách a opatřeních k omezení emisí skleníkových plynů nad rámec jejich závazků podle uvedeného nařízení.“

3) V čl. 14 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) počínaje rokem 2023 celkové odhady skleníkových plynů a samostatné odhady předpokládaných emisí skleníkových plynů pro zdroje emisí, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2018/842 a směrnice 2003/87/ES.“

4) V čl. 21 odst. 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„c) povinnosti podle článku 4 nařízení (EU) 2018/842. Při hodnocení se zohlední pokrok v oblasti politik a opatření Unie a informace poskytnuté členskými státy. Hodnocení zahrnuje každé dva roky rovněž odhadovaný pokrok Unie při provádění jejího vnitrostátně stanoveného příspěvku v rámci Pařížské dohody, obsahujícího závazek Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů na úrovni celého hospodářství, a odhadovaný pokrok členských států při plnění jejich povinností podle uvedeného nařízení.“

Článek 17

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

PŘÍLOHA I

SNIŽENÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ ČLENSKÝMI STÁTY PODLE
ČL. 4 ODS. 1

	Stav snížení emisí skleníkových plynů členskými státy v roce 2030 oproti úrovním z roku 2005 stanoveným podle čl. 4 odst. 3	
	Sloupec 1	Sloupec 2
Belgie	– 35 %	– 47 %
Bulharsko	– 0 %	– 10 %
Česko	– 14 %	– 26 %
Dánsko	– 39 %	– 50 %
Německo	– 38 %	– 50 %
Estonsko	– 13 %	– 24 %
Irsko	– 30 %	– 42 %
Řecko	– 16 %	– 22,7 %
Španělsko	– 26 %	– 37,7 %
Francie	– 37 %	– 47,5 %
Chorvatsko	– 7 %	– 16,7 %
Itálie	– 33 %	– 43,7 %
Kypr	– 24 %	– 32 %
Lotyšsko	– 6 %	– 17 %
Litva	– 9 %	– 21 %
Lucembursko	– 40 %	– 50 %
Maďarsko	– 7 %	– 18,7 %
Malta	– 19 %	– 19 %
Nizozemsko	– 36 %	– 48 %
Rakousko	– 36 %	– 48 %
Polsko	– 7 %	– 17,7 %
Portugalsko	– 17 %	– 28,7 %
Rumunsko	– 2 %	– 12,7 %
Slovinsko	– 15 %	– 27 %
Slovensko	– 12 %	– 22,7 %
Finsko	– 39 %	– 50 %
Švédsko	– 40 %	– 50 %

▼ B*PŘÍLOHA II*

ČLENSKÉ STÁTY, KTERÉ SI MOHOU NECHAT ZAPOČÍST OMEZENÝ
POČET ZRUŠENÝCH POVOLENEK EU ETS PRO ÚČELY SOULADU
PODLE ČLÁNKU 6

	Maximální procentní podíl emisí skleníkových plynů v roce 2005 stanovený podle čl. 4 odst. 3
Belgie	2 %
Dánsko	2 %
Irsko	4 %
Lucembursko	4 %
▼ M1	
Malta	7 %
▼ B	
Nizozemsko	2 %
Rakousko	2 %
Finsko	2 %
Švédsko	2 %

▼ **B**

PŘÍLOHA III

▼ **M1**

CELKOVÁ ČISTÁ POHLCENÍ Z KATEGORIÍ VYUŽITÍ PŮDY SPADAJÍCÍ DO OBLASTI PŮSOBNOSTI NAŘÍZENÍ (EU) 2018/841, JEŽ MOHOU ČLENSKÉ STÁTY VZÍT V ÚVAHU PRO ÚČELY DOSAŽENÍ SOULADU ZA OBDOBÍ 2021–2030 PODLE ČL. 7 Odst. 1 písm. a) A aa) TOHOTO NAŘÍZENÍ

▼ **B**

	Maximální množství vyjádřené v milionech tun ekvivalentu CO ₂
Belgie	3,8
Bulharsko	4,1
Česká republika	2,6
Dánsko	14,6
Německo	22,3
Estonsko	0,9
Irsko	26,8
Řecko	6,7
Španělsko	29,1
Francie	58,2
Chorvatsko	0,9
Itálie	11,5
Kypr	0,6
Lotyšsko	3,1
Litva	6,5
Lucembursko	0,25
Maďarsko	2,1
Malta	0,03
Nizozemsko	13,4
Rakousko	2,5
Polsko	21,7
Portugalsko	5,2
Rumunsko	13,2
Slovinsko	1,3
Slovensko	1,2
Finsko	4,5
Švédsko	4,9

Maximálně celkem:	► M1 262,2 ◀

PŘÍLOHA IV

CELKOVÁ ÚPRAVA PODLE ČL. 10 Odst. 2

	Tuny ekvivalentu CO ₂
Bulharsko	1 602 912
Česká republika	4 440 079
Estonsko	145 944
Chorvatsko	1 148 708
Lotyšsko	1 698 061
Litva	2 165 895
Maďarsko	6 705 956
Malta	774 000
Polsko	7 456 340
Portugalsko	1 655 253
Rumunsko	10 932 743
Slovinsko	178 809
Slovensko	2 160 210